קיצור שלחן ערוך — דיני מקצה ביום טוב

כָּל מָקְצֶה הָאָסוּר בְּטִלְטוּל בַּשַּׁבָּת, אָסוּר גַּם בְּיוֹם טוֹב. וְיֵשׁ אוֹמְרִים, דְּגַם מָקְצֶה מִדַּעַת, וּמָקְצֶה מֵחֲמַת מֵאוּס, אַף עַל פִּי שֶׁמֻּתָּרִין בַּשַּׁבָּת, אֲסוּרִין בְּיוֹם טוֹב. וְלָכֵן פֵּרוֹת שֶׁהֻקְצָה אוֹתָם לִסְחוֹרָה, אֲסוּרִין בְּיוֹם טוֹב, אֶלָּא צָרִיךְ שֶׁיְּזַמְּינֵם בְּעֶרֶב יוֹם טוֹב, דְּהַיְנוּ שֶׁיֹּאמַר, מִפֵּרוֹת אֵלּוּ אֹכַל לְמָחָר. וּבְפֵרוֹת הָעוֹמְדִין לִמְכֹּר מְעַטְמְעֵט, יֵשׁ לְהָקֵל (תצ"ה).

בֵּיצָה שֶׁנּוֹלְדָה בְּיוֹם טוֹב, אֲסוּרָה אֲפִלּוּ בְּטִלְטוּל. אֲבָל מֻתָּר לִכְפּוֹת עָלֶיהָ כְּלִי שֶׁלֹּא תִּשָּׁבֵר. וְאִם נוֹלְדָה בְּיוֹם רִאשׁוֹן, מֻתֶּרֶת בְּיוֹם שֵׁנִי. וְאִם יוֹם טוֹב שֵׁנִי הוּא שַׁבָּת, אֲסוּרָה גַּם בַּשַּׁבָּת. וְכֵן אִם יוֹם רִאשׁוֹן הוּא שַׁבָּת וְנוֹלְדָה בּוֹ, אֲסוּרָה גַּם לְמָחָר שֶׁהוּא יוֹם טוֹב שֵׁנִי. וְכֵן שַׁבָּת הַסָּמוּךְ לְיוֹם טוֹב, בֵּין לְפָנָיו בֵּין לְאַחֲרָיו, נוֹלְדָה בָּזֶה אֲסוּרָה בָּזֶה. וּבְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, גַּם אִם נוֹלְדָה בְּיוֹם רִאשׁוֹן, אֲסוּרָה גַּם בַּשֵּׁנִי (כִּי שְׁנֵי הַיָּמִים שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כְּיוֹמָא אָרִיכְתָּא דַּמְיָא. וְהַיְנוּ לְחֻמְרָא כְּמוֹ הֻכָא. אֲבָל לְעִנְיַן מַה שֶּׁבִּשְׁאָר יָמִים טוֹבִים אָסוּר לַעֲשׂוֹת מִיּוֹם רִאשׁוֹן לְיוֹם שֵׁנִי כְּדִלְקַמָּן בְּסִימָן ק"א, אֵין חִלּוּק בֵּין שְׁאָר יָמִים טוֹבִים לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, דְּגַם בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אָסוּר, דִּלְקָלָא לֹא אָמְרִינָן כְּיוֹמָא אָרִיכְתָּא דַּמְיָא). וְאִם חָל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּיוֹם ה' וּבְיוֹם ו', אֲפִלּוּ נוֹלְדָה בְּיוֹם ה', אֲסוּרָה גַּם בַּשַּׁבָּת. שָׁחַט תַּרְנְגֹלֶת וּמָצָא בָּהּ בֵּיצִים, אֲפִלּוּ הֵן גְּמוּרוֹת, מֻתָּרוֹת אֲפִלּוּ בּוֹ בַּיּוֹם. (דִּין הֶחָלָב עַיֵּן לְקַמָּן קא סָעִיף ה) (תקג תקיג)

עֵצִים, לֹא הֻתְּרוּ בְּטִלְטוּל אֶלָּא לְצֹרֶךְ הַסָּקָה. אֲבָל שֶׁלֹּא לְצֹרֶךְ הַסָּקָה, אֲסוּרִים בְּטִלְטוּל. וְלָכֵן אֵין סוֹמְכִין לֹא אֶת הַקְּדֵרָה וְלֹא אֶת הַדֶּלֶת בִּבְקַעַת (תק"ב).

אֵפֶר כִּירָה שֶׁהֻסְקָה מֵעֶרֶב יוֹם טוֹב, מֻתָּר לְטַלְטְלוֹ בְּיוֹם טוֹב, מִפְּנֵי שֶׁהוּא מוּכָן לְכָל צָרְכֵי הָאָדָם, לְכַסּוֹת בּוֹ צוֹאָה אוֹ רֹק וְכַדּוֹמֶה. וְאִם הֻסְקָה בְּיוֹם טוֹב, אִם הוּא עַדַיִן חַם שֶׁרָאוּי לְצֵלֹת בּוֹ בֵּיצָה, מֻתָּר לְטַלְטְלוֹ לְכָל צָרְכֵי הָאָדָם. אֲבָל אִם נִצְטַנֵּן, אָסוּר בְּטִלְטוּל, מִשּׁוּם דַּהֲוֵי לֵהּ נוֹלַד, אֶתְמוֹל הָיָה עֵצִים וְהַיּוֹם אֵפֶר, וְגָרוּעַ מִמֻּקְצֶה (עַיֵּן לְעֵיל סִימָן פ"ח סָעִיף ד') (תצ"ח).

אֱגוֹזִים שֶׁאֲכָלָן קֹדֶם יוֹם טוֹב, מֻתָּר לְהַסִּיק בִּקְלִפֵּיהֶן, אֲבָל אִם אֲכָלָן בְּיוֹם טוֹב, אָסוּר לְהַסִּיק בִּקְלִפֵּיהֶן. וַאֲפִלּוּ לְטַלְטְלָן, אָסוּר. וְכֵן שְׁאָר קְלִפּוֹת אַף עַל פִּי שֶׁרְאוּיוֹת לִבְהֵמָה, מִשּׁוּם דַּהֲוֵי לֵהּ נוֹלָד, דְּאֶתְמוֹל הָיוּ עוֹמְדוֹת לָאָדָם.